

Sygn. akt V KK 179/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej,

w sprawie **T. N., A. S., K. S.**

uniewinnionych od popełnienia czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 7 maja 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez prokuratora Prokuratury Okręgowej we W. - na niekorzyść
oskarżonych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 października 2017 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we W.

z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt III K [...],

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie sprawę
przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w [...] do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt III K [...]:

- uznał **T. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, iż w okresie od 16 do 21 sierpnia 2012 r. we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X. i R. W., w skład której wchodził M. L., G. K., P. M., F. K., R. G., K. S., P. N., B. K. i inne osoby, zajmującej się organizowaniem i udziałem w bójkach w dniach 17 i 21 sierpnia 2012 r. we W. przy ul. Ś. i ul. D., i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt XVII wyroku);
- uniewinnił T. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku polegającego na tym, że „w dniu 17 sierpnia 2012 r. we W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w bójce przy użyciu niebezpiecznych przedmiotów w postaci maczet i kijów bejsbolowych, pałek teleskopowych oraz innych podobnie niebezpiecznych przedmiotów, w wyniku której jeden z uczestników bójki W. P. odniósł obrażenia w postaci rany postrzałowej stopy lewej naruszających czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni” (pkt XVIII wyroku);
- uznał T. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku, polegającego na tym, że „w dniu 21 sierpnia 2012 r. we W. u zbiegu ulicy K. i D. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał w bójce przy użyciu niebezpiecznych przedmiotów w postaci noży narażając jej uczestników na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia oraz wystąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w wyniku której jeden uczestnik bójki – M. P. odniósł obrażenia w postaci powierzchownego urazu głowy, rany tłuczonej łuku brwiowego oraz ran ciętych palca V i kłębu prawego naruszających czynności narządu jego ciała na okres powyżej 7 dni, a inny uczestnik bójki – R. W. - odniósł obrażenia w postaci rany klutej klatki piersiowej z następowym krwotokiem do jamy opłucnowej prawej oraz wstrząsu krwotocznego, którego to obrażenia spowodowały powstanie

choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.”, to jest czynu z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XIX wyroku);

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone T. N. jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt LXVII wyroku);
- uznał **A. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIII części wstępnej wyroku, z tym że przyjął, iż w okresie od lipca do 21 sierpnia 2012 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X., w skład której wchodził R. G., A. K. i K. S. i inne osoby, zajmującej się nielegalnym obrotem środkami leczniczymi, w tym środkami anabolicznymi i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XXIII wyroku);
- uniewinnił A. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego w pkt XXIV części wstępnej wyroku polegającego na tym, że „w dniu 17 sierpnia 2012 r. we W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w bójce przy użyciu niebezpiecznych przedmiotów w postaci maczet i kijów bejsbolowych, pałek teleskopowych oraz innych podobnie niebezpiecznych przedmiotów, w wyniku której jeden z uczestników bójki W. P. odniósł obrażenia w postaci rany postrzałowej stopy lewej naruszających czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni” (pkt XXIV wyroku);
- na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres lat 3 próby, oddając A. S. w tym czasie pod dozór kuratora sądowego (pkt LXXXIII wyroku);
- uznał **K. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, iż w okresie od lipca 2012 r. do 21 sierpnia 2012 r. we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X. zajmującej się nielegalnym obrotem środkami leczniczymi

w tym anabolicznymi zaś w okresie 20 do 21 sierpnia 2012 r. we W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X. i R. W., w skład której wchodził M. L., P. M., G. K., R. G. i inne osoby, zajmującej się organizowaniem i udziałem w bójce w dniu 21 sierpnia 2012 r. we W. przy ul. D. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XXXIX);

- uniewinnił K. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego w punkcie XL części wstępnej wyroku polegającego na tym, że „w dniu 17 sierpnia 2012 r. we W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w bójce przy użyciu niebezpiecznych przedmiotów w postaci maczet i kijów bejsbolowych, pałek teleskopowych oraz innych podobnie niebezpiecznych przedmiotów, w wyniku której jeden z uczestników bójki W. P. odniósł obrażenia w postaci rany postrzałowej stopy lewej naruszających czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni” (pkt XL wyroku);
- uznał K. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XLI części wstępnej wyroku, polegającego na tym, że „w dniu 21 sierpnia 2012 r. we W. u zbiegu ulicy K. i D. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał w bójce narażając jej uczestników na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia oraz wystąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k., w wyniku której jeden z jej uczestników – M. P. - odniósł obrażenia w postaci powierzchownego urazu głowy, rany tłuczonej łuku brwiowego oraz ran ciętych palca V i kłębku prawego naruszających czynności narządu jego ciała na okres powyżej dni 7, a inny uczestnik bójki – R. W. - odniósł obrażenia w postaci rany kłutej klatki piersiowej z następowym krwotokiem do jamy opłucnowej prawej oraz wstrząsu krwotocznego, którego to obrażenia spowodowały powstanie choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k., to jest czynu z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt XL wyroku);

- uniewinnił K. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 263 § 2 k.k. opisanego w punkcie XLII części wstępnej wyroku polegającego na tym, że „w dniu 5 sierpnia 2013 r. w mieszkaniu przy ulicy I. [...] we W., wbrew przepisom ustawy, posiadał bez zezwolenia broń palną w postaci rewolweru” (pkt XLII wyroku);
- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone K. S. jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt LXXIII wyroku), której wykonanie na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego (pkt LXXXV wyroku).

Sąd Apelacyjny we [...], po rozpoznaniu apelacji prokuratora i obrońców oskarżonych, wyrokiem z dnia 25 października 2017 r., sygn. akt II AKa [...]:

- zmienił zaskarżony wyrok wobec T. N. w ten sposób, że:
 - a) czyn przypisany oskarżonemu w punkcie XVII części rozstrzygającej zakwalifikował jako przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,
 - b) na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 lat próby i oddał oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,
 - c) na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 50 stawek dziennych grzywny po 50 złotych,
- pozostałej zaś części zaskarżony wyrok wobec T. N. utrzymał w mocy (pkt XII i XIII wyroku);
- zmienił zaskarżony wyrok wobec A. S. w ten sposób, że uniewinnił go od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., przypisanego mu w punkcie XXIII części rozstrzygającej (opisanego w punkcie XXIII części wstępnej) i na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w tej części obciążył Skarb Państwa;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec A. S. utrzymał w mocy (pkt XVI i XVII wyroku).
- zmienił zaskarżony wyrok wobec K. S. w ten sposób, że:

- a) w miejsce czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie XXXIX części rozstrzygającej, uznał go za winnego tego, że w okresie od 20 do 21 sierpnia 2012 r. we W. brał udział w zorganizowanej grupie, kierowanej przez X. X. i R. W., w skład której wchodził M. L., P. M., G. K., R. G. i inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) stwierdził, że utraciła moc kara łączna orzeczona wobec oskarżonego w punkcie LXXIII części rozstrzygającej;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec K. S. utrzymał w mocy;
 - na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu K. S. karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, oddał oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego i na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny po 50 złotych, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 k.k., okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt XXIV, XXV, XXVI wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] wniósł prokurator Prokuratury Okręgowej we W. zaskarżając go na niekorzyść oskarżonych:

1. „**T. N.** w zakresie dotyczącym pkt XIII części dyspozytywnej utrzymania w mocy wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r. Sądu Okręgowego we W. w zakresie uniewinnienia oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego punkcie XVIII jego części wstępnej,
2. **A. S.** w zakresie dotyczącym pkt XVI części dyspozytywnej wyroku czyli uniewinnienia oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., odwołującego się do punktu XXIII części rozstrzygającej (opisanego w punkcie XXIII części wstępnej) przywołanego wyroku Sądu Okręgowego we W. oraz w zakresie pkt XVII jego części dyspozytywnej utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego we W. uniewinniający oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a opisany w pkt XXIV w jego części wstępnej,

3. K. S. w zakresie pkt XXV części dyspozytywnej utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego we W. w zakresie uniewinniającym tego oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 159 k. k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego punkcie XL w jego części wstępnej,

i wyrokowi temu zarzucając:

I. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., oraz art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozpoznanie zarzutu apelacji prokuratora, dotyczącego dowolnej oceny dowodów co do uniewinnienia przez Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt. III K [...] T. N. od zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., opisanego w pkt. XVIII części wstępnej tego wyroku, a w konsekwencji oparcie tego orzeczenia na niepełnym, ujawnionym w sprawie materiale dowodowym i utrzymanie w tym zakresie w mocy orzeczenia Sądu I instancji, podczas gdy zgodna z przepisami ocena całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego powinna skutkować uchyleniem powyższego wyroku we wskazanym zakresie;

II. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., oraz art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozpoznanie zarzutu apelacji prokuratora, dotyczącego dowolnej oceny dowodów co do przypisanego wyrokiem Sądu I instancji przestępstwa z art. 258 § 1 k. k. opisanego w pkt XXIII części wstępnej wyroku dnia 21 grudnia 2016 r. Sądu Okręgowego we W., sygn. akt III K [...] poprzez pominięcie dowodów świadczących, iż A. S. brał udział w okresie od 16 do 21 sierpnia 2012 r. w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W., w skład której wchodził: R. F., P. P., T. N., G. K., A. S., F. K., P. M., W. P., M. L., K. S., R. G., P. N., i inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, a w konsekwencji oparcie tego orzeczenia na niepełnym, ujawnionym w sprawie materiale dowodowym i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., podczas gdy zgodna z przepisami ocena całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego powinna skutkować uznaniem wyżej wymienionego

za winnego popełnienia powyżej opisanego czynu;

- III. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., oraz art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozpoznanie zarzutu apelacji prokuratora, dotyczącego dowolnej oceny dowodów, co do uniewinnienia przez Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt III K [...] A. S. od zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., opisanego w pkt XXIV części wstępnej tego wyroku, a w konsekwencji oparcie tego orzeczenia na niepełnym ujawnionym w sprawie materiale dowodowym i utrzymanie w tym zakresie w mocy orzeczenia Sądu I instancji, podczas gdy zgodna z przepisami ocena całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego powinna skutkować uchyleniem powyższego wyroku we wskazanym zakresie;
- IV. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., oraz art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nienależyte rozpoznanie zarzutu apelacji prokuratora, dotyczącego dowolnej oceny dowodów, co do uniewinnienia przez Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt. III K [...] K. S. od zarzucanego mu czynu z art. 159 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., opisanego w pkt XL części wstępnej tego wyroku, a w konsekwencji oparcie orzeczenia na niepełnym ujawnionym w sprawie materiale dowodowym i utrzymanie w tym zakresie w mocy orzeczenia Sądu I instancji, podczas gdy zgodna z przepisami ocena całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego powinna skutkować uchyleniem powyższego wyroku we wskazanym zakresie;
- V. rażąco obrazę przepisu prawa materialnego z art. 258 § 1 k.k. mającą wpływ na treść orzeczenia w stosunku do A. S. poprzez nieprawidłowe jego niezastosowanie do zarzucanego temu oskarżonemu przestępstwa opisanego w pkt XXIII części wstępnej wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r. Sądu Okręgowego we W., sygn. akt III K [...], a w konsekwencji uznanie, wbrew zarzutu apelacji prokuratora, iż A. S. nie brał udziału w okresie od 16 do 21 sierpnia 2012 r. w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez X. X. oraz R. W., w skład której wchodził: R. F., P. P., T. N., G. K., A. S., F. K.,

P. M., W. P., M. L., K. S., R. G., P. N. i inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przy czym prawidłowe zastosowanie powyższego artykułu powinno skutkować uznaniem A. S. za winnego popełnienia powyżej opisanego czynu;

- VI. rażąco obrazę przepisu prawa materialnego wyrażonego w art. 13 § 2 k.k. mającą wpływ na treść orzeczenia w stosunku do oskarżonych T. N., A. S. oraz K. S. co do zarzucanego im czynu z dnia 17 sierpnia 2012 r. polegającego na udziale w bójce przy ulicy Ś. we W., tj. czynu opisanego w pkt XVIII, XXIV i XL części wstępnej wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r. Sądu Okręgowego we W., sygn. akt III K [...], poprzez utrzymanie w mocy wbrew apelacji prokuratora wyroku uniewinniającego tych oskarżonych od wyżej wymienionego czynu podczas, gdy prawidłowa ocena ujawnionego stanu faktycznego i zgromadzonych dowodów uzasadnia co najmniej przyjęcie, iż dopuścili się oni w ramach zorganizowanej grupy przestępczej przestępstwa udziału w bójce w formie stadialnej usiłowania nieudolnego, tj. czynu z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 158 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.”

Skarżący podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], a w konsekwencji wyroku Sądu Okręgowego we W., a następnie przekazanie do rozpoznania w tym zakresie sprawy przez Sąd I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Okręgowego we W., wskazująca na rażące naruszenia przepisów art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. jest zasadna.

Ma rację skarżący, że Sąd Apelacyjny w [...], rozpoznając apelację prokuratora na niekorzyść T. N., A. S. i K. S. nie podołał obowiązkom wynikającym z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Sposób sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku jest na tyle ogólnikowy, że nie pozwala na dokonanie oceny poprawności przeprowadzonej w sprawie kontroli odwoławczej zwłaszcza, że w apelacji prokuratora przedstawiono szereg szczegółowych zarzutów, do których Sąd odwoławczy albo w ogóle się nie odniósł, albo ograniczył się do bardzo skrótowych rozważań nieodnoszących się do istoty zarzutu.

Słusznie zauważa prokurator w kasacji, że Sąd Apelacyjny w żaden sposób nie odniósł się do apelacji prokuratora dotyczącej A. S. odnośnie zakresu przypisanego mu przez Sąd Okręgowy czynu z art. 258 § 1 k.k. Przypomnieć należy, że Sąd I instancji przypisując temu oskarżonemu popełnienie tego przestępstwa przyjął, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się jedynie nielegalnym obrotem środkami leczniczymi, natomiast ustalił, że członkowie tej grupy przestępczej nie zajmowali się organizowaniem i udziałem w bójkach z użyciem niebezpiecznych przedmiotów. To ostatnie ustalenie zostało zakwestionowane w apelacji prokuratora, jednakże Sąd Apelacyjny w ogóle nie poddał tego zarzutu kontroli odwoławczej, co powoduje, że nie może ona zostać uznana za prawidłową, jak również w ogóle nie podał przyczyny uniewinnienia przez ten Sąd oskarżonego od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. Wprawdzie w części uzasadnienia odnoszącej się do apelacji oskarżonych X. X., R. G. i A. K. w zakresie zarzutu handlu środkami leczniczymi wskazał, że będzie ona poświęcona również A. S. i K. S. w zakresie ich udziału w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się nielegalnym obrotem tymi środkami, jednakże prócz tego zapewnienia brak jest jakichkolwiek rozważań na temat tych dwóch ostatnich oskarżonych, ani też wskazania, iż rozważania dotyczące trzech pozostałych oskarżonych odnoszą się również do nich (por. str. 56-57 uzasadnienia). W tej części uzasadnienia nazwisko A. S., podobnie jak i K. S. w ogóle nie pada. Trudno więc domniemywać, że powody uniewinnienia A. S. są tożsame, co w odniesieniu do X. X., R. G. i A. K., szczególnie w sytuacji, gdy tym oskarżonym stawiano również zarzuty popełnienia przestępstwa z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne, od których Sąd Apelacyjny ich uniewinnił i wskazał, że to uniewinnienie powoduje również uniewinnienie tych oskarżonych od zarzutu z art. 258 k.k. Nadto trzeba podkreślić, że przyczyny uniewinnienia winny być wyraźnie wskazane, tak aby strony mogły poznać argumenty, które legły u podstaw takiego rozstrzygnięcia, a nie ich się domyślać.

Ma rację prokurator wskazując, że nie tylko Sąd Apelacyjny nie rozważył jego apelacji w tym zakresie, ale również w sposób całkowicie odmienny, wzajemnie sprzeczny, ocenia takie same ustalenia odnośnie różnych oskarżonych,

a dotyczące brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. A. S. nie był wprawdzie w dniu 16 sierpnia 2012 r. pod szpitalem, do którego został przewieziony K. Z. po jego pobiciu, ale już od dnia 17 sierpnia 2012 r. przebywał niemalże cały czas z K. S., co do którego Sąd Apelacyjny podkreślił, że jego zachowanie wskazywało na jego udział w grupie przestępczej już od 16 sierpnia 2012 r., a nie od 20 sierpnia 2012 r. jak przyjął Sąd I instancji, jednakże ze względu na kierunek apelacji, nie mógł wydać w tym zakresie wyroku reformatoryjnego. Przypomnieć należy, że jak wynika z niekwestionowanych ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji, na stadionie przy ulicy S. we W. spotkało się kilkunastu mężczyzn, w tym K. S., A. S. i T. N., co do których została wniesiona kasacja. Ustalono wówczas, że trzeba znaleźć P. S. i inne osoby z nim kojarzone, które odpowiedzialne były za pobicie K. Z., wyłapać je i pobić. Ze stadionu wszyscy, w tym oskarżeni, udali się do siłowni przy ulicy S., w której nie zastali poszukiwanych, a następnie do myjni przy ulicy Ś.. Mężczyźni posiadali kije bejsbolowe, pałki teleskopowe, a jeden z nich maczetę. Z uwagi na to, że tam również nie zastali P. S. i jego kolegów, T. N. wspólnie z R. W. i X. X. pojechali do lombardu przy ulicy P., a K. S. i A. S. do notariusza załatwiać sprawy rodzinne. Pozostałe osoby na polecenie X. X. pozostały w okolicach myjni, celem obserwowania terenu. Po pewnym czasie podjechała faktycznie grupa P. S., który oddał kilka strzałów z pistoletu, o czym zostali poinformowani T. N., R. W. i X. X., na polecenie których ich grupa udała się na miejsce o nazwie „P.”, a następnie pojechali do Ś., gdzie przyjechali również K. S. i A. S..

Słusznie więc podnosi skarżący, wskazując na nienależyte rozważenie zarzutów apelacji dotyczących dowolnej oceny dowodów oraz na sprzeczności w uzasadnieniu wyroku, że Sąd Apelacyjny dopuścił się obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., co doprowadziło do uniewinnia A. S. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Należy w tym miejscu wskazać również na całkowity brak konsekwencji Sądu Apelacyjnego, który nie uwzględnił apelacji prokuratora w tym zakresie, a równocześnie wskazuje (str. 60-61 uzasadnienia), że do grupy posiadającej zorganizowaną strukturę, której trzon stanowili X. X. i R. W., dołączyli między innymi T. N., K. S. i A. S. i wszyscy oni mieli świadomość i akceptację występowania hierarchii w grupie, która miała

przeprowadzić samosąd na P. S. i podwładnych mu osobach. Przy tego rodzaju stwierdzeniu jak i wobec ustalenia Sądu I instancji, że tych trzech oskarżonych chciało wziąć udział w bójce przy ul. Ś., ale nie zdążyli dojechać, brak odniesienia się do zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora, a rozwiniętych w uzasadnieniu apelacji, że działanie T. N., K. S. i A. S. wyczerpało znamiona ustawowe przestępstwa art. 158 k.k., co najmniej w formie stadialnej usiłowania nieudolnego, brak jakichkolwiek rozważań Sądu Apelacyjnego odnośnie tych kwestii powoduje, że wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] został wydany również w tym zakresie z rażącą obrazą art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. Podkreślić należy, że prokurator w apelacji, co do udziału w bójce w dniu 17 sierpnia 2012 r. wskazywał na początek i koniec tego zdarzenia oraz na moment podjęcia przez oskarżonych zamiaru wzięcia w nim udziału.

Z uwagi na te uchybienia, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, Sąd Najwyższy uchylił orzeczenie w zaskarżonej części i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy rozważyć wnikliwie wszystkie zarzuty podniesione w apelacji prokuratora.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.